

LA PARAULA DE DÉU EN EL TEMPS DE QUARESMA

Mentres ens esforcem per viure cada dia el temps de Quaresma, ens adonem que este fet actualment passa desapercebut per a molts cristians. La secularització de la societat i la privatització de la pràctica religiosa que s'ha produït en la nostra cultura, que ha reduït la vivència de la fe a una cosa merament subjectiva, han portat al fet que uns certs usos i costums que en altres èpoques eren comuns durant este temps, siguen actualment desconeguts per a molts. A molts batejats les indicacions de l'Església sobre el dejuni o l'abstinència els diuen molt poc o simplement les ignoren en la seua vida diària. A diferència d'altres grups religiosos que mantenen els signes que els donen una identitat col·lectiva, s'ha produït una des-socialització d'este temps. Este fet, si el vivim correctament i no oposem la dimensió externa i la interior, pot ser positiu, perquè ens pot ajudar a viure la quaresma amb més autenticitat, evitant una vivència purament externa i ritualista d'esta.

Per a això, jo vull convidar-los al fet que este temps siga, primerament, un temps dedicat a l'escolta de la Paraula de Déu que, si és acollida des de la fe, pot il·luminar la nostra vida, transformar el nostre cor i reorientar-lo de nou cap a Déu. En el relat evangèlic de les temptacions de Jesús en el desert, que escoltem en la celebració de l'Eucaristia del primer diumenge quaresmal, podem acollir la primera resposta del Senyor al temptador: "No sols de pa viu l'home, sinó de tota paraula que ix de la boca de Déu" (Mateo, 4, 4). La Paraula de Déu, escoltada i acolliment en el cor, és la que dona la veritable Vida.

El nostre ritme de vida no ens predisposa a esta escolta de la Paraula. L'afany pel pa, és a dir, per tot el material, en el que tantes persones posen la seua esperança de vida, pot tancar el cor a una Paraula que orienta la nostra vida cap a Déu. L'home de hui, orgullós del que és, del que fa, del que aconsegueix en la vida o del que té, sovint arriba a pensar que no necessita a Déu i arriba a considerar la seua Paraula com alguna cosa que no li aporta res en la seua vida. Ara bé, si reflexionem sobre la veritat de la nostra vida, en algun moment descobrim que tot allò que tenim o aconseguim en la vida no ens dona la felicitat que esperem. El cor de l'home mai s'assacia amb les coses del món: quan ha aconseguit alguna cosa comença a desitjar altres coses. En el fons, estem necessitats de Déu.

D'altra banda, vivim en un món en el qual tots escoltem moltes paraules que ens arriben per diferents camins: les persones que coneixem, els mitjans de comunicació social, els instruments de les noves tecnologies, etc... Si analitzem tot el que escoltem descobrirem que no totes les paraules tenen efectes positius en nosaltres. Molts missatges que ens arriben ens produïxen inquietud, provoquen sentiments negatius cap als altres, ens lleven la pau, ens aparten de Déu.

Els cristians sabem que la Paraula de Déu és la que més necessita el nostre món i, desgraciadament, la que menys atenció li prestem. Per això, vull convidar-vos al fet que durant la quaresma dediqueu cada dia un temps a meditar l'Evangeli. Allí trobareu paraules de Vida i la pau del cor.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***